

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 896/2019
13.06.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Предрага Трифуновића, председника већа, Јелене Боровац, Звездане Лутовац, Бранка Станића и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници из радног односа тужиље АА из ..., коју заступа пуномоћник Срђан Алексић, адвокат из ..., против туженог „ББ“, ..., ради дуга, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против решења Апелационог суда у Београду Гж1 3280/18 од 06.12.2018. године, у седници већа одржаној 13.06.2019. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиље изјављеној против решења Апелационог суда у Београду Гж1 3280/18 од 06.12.2018. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиље изјављена против решења Апелационог суда у Београду Гж1 3280/18 од 06.12.2018. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Панчеву П1 299/18 од 10.07.2018. године, ставом првим изреке, дозвољено је проширење тужбе на новотуженог „ББ“ из Обавезан је тужени „ББ“, ..., да солидарно са туженим АД „ВВ“ ..., у односу на којег је донета правноснажна и извршна пресуда П1 610/14 од 01.11.2016. године, у овој правној ствари исплати на име разлике између исплаћене и припадајуће накнаде зараде за рад у сменама за период од новембра 2011. године, закључно са јуном 2014. године, опредељене месечне новчане износе са законском затезном каматом и каматним почетком као у садржају пресуде, као и трошкове парничног поступка у износу од 102.500,00 динара са законском затезном каматом почев од дана подношења тужбе до исплате. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да поред већ тужили досуђених трошкова поступка исплати на име трошкова поступка у поновном поступку износ од укупно 7.500,00 динара, са законском затезном каматом почев од дана доношења пресуде до исплате.

Апелациони суд у Београду је решењем Гж1 3280/18 од 06.12.2018. године, ставом првим изреке, укинуо је пресуду Основног суда у Панчеву П1 299/18 од 10.07.2018. године. Ставом другим изреке, није дозвољено проширење тужбе у односу на тужено „ББ“ Ставом трећим изреке, одбијен је захтев

тужиље за накнаду парничних трошкова у другостепеном поступку у износу од 32.400,00 динара.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, тужиља је благовремено изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права. Предложила је да се о ревизији одлучи применом члана 404. став 1. ЗПП, због потребе разматрања правних питања у интересу равноправности грађана и уједначавања судске праксе.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11...55/14) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног касационог суда услови за примену института дозвољене ревизије из члана 404. став 1. ЗПП нису испуњени. Побижаним другостепеним решењем, није дозвољено проширење тужбе у односу на новоосновано предузеће „ББ“ ..., па иако се тужиља у ревизији позива на члан 404. став 1. ЗПП, нису испуњени услови да би се о ревизији тужиље одлучило као изузетно дозвољеној у смислу цитиране законске одредбе, јер се не ради о погрешној примени материјалног права (из којих разлога се може изјавити ревизија с`позивом на члан 404. став 1. ЗПП) већ се ради о примени процесног права из члана 205. ЗПП, којим је регулисан институт субјективног преиначења тужбе, из којих се разлога посебна ревизија не може изјавити с`позивом на члан 404. ЗПП.

Чланом 420. став 1. и 2. ЗПП, прописано је да странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан. Ревизија против решења из става 1. овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде.

У поступку поводом ревизије против решења сходно се примењује одредбе овог закона о ревизији и против пресуде (члан 420. став 6. ЗПП).

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000,00 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овом спору ради исплате накнаде за сменски рад поднета је суду 14.11.2014. године. Вредност предмета спора је 176.395,62 динара, очигледно не прелази 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, па ревизија тужиље није дозвољена.

Околност што је другостепени суд укинуо пресуду и одлучио о захтевима странака, не чини ревизију дозвољеном у смислу члана 403. став 2. тачка 3. ЗПП, с обзиром на то да се ревизијом тужиље побија правилност другостепеног решења

којим је одбијен захтев тужиље за проширење тужбе у односу на „ББ“ Београд, које решење по својој процесно правној природи не спада у она решења којим се правноснажно окончава поступак, Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужиље није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Предраг Трифуновић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић